

TORONYIRÁNY

XX. 2.

2026. január 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk megkeresztelkedése

Jézus kilép abból a névtelenségből, amelyben körülbelül harminc éven át szülőfalujában, a galileai Názáretben élt, és megjelenik a nyilvánosság fénykörében. Ezzel megkezdődik Jézus beszélgetése előbb Izraellel, majd az egész világgal; és éppúgy fordítva is: most kezdődik a világ dialógusa a Názáreti Jézussal. S a világtörténelemben senki sem váltott ki ekkora hatást, mint a Názáreti Jézus! Mégpedig sokféle vonatkozásban. Mindenesetre Jézus által a világ egészen új dialógushelyzetbe került, amely nemcsak akkor létezett, hanem ma is fönnáll. Éppen napjaink ateizmusának világméretű mozgalma bizonyítja, hogy a Názáreti Jézus által az egész világ kritikus kérdés-helyzetbe került, amely elől senki sem tud kitérni. Mit tartasz erről a Názáreti Jézusról? Milyen álláspontot foglalsz el vele szemben? Elfogadod üdvösségre vivő ajánlatát vagy elhárítod magadtól? Jézus megkeresztelkedése után nem lehetséges többé vele szemben és következképp Istennel szemben sem semleges álláspontot elfoglalni. Ő itt van, s a világot állásfoglalásra kényszeríti.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 42,1-4.6-7** Izajás próféta könyvében az Úr szenvedő szolgája, aki a megtört nádszálat nem tör össze, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki és aki hűségesen tanítja az igazságot, a Megváltó előképe.
- 2. ApCsel 10,34-38** Isten nem személyválogató: mindenki kedves előtte, aki bármely néphez tartozik is, aki féli őt és az igazságot cselekszi.
- 3. Mt 3,13-17** Jézus megkeresztelteti magát Jánossal a Jordán folyóban.

Keresztelés a Jordánban

János működésének vége felé Jézus megjelent a Jordán partján. Lukács azt írja, hogy amikor „már az egész nép megkeresztelkedett, Jézus is fölvette ezt a keresztséget”. Tehát nem az elején, hanem a vége felé. Az atyák óta sokszor felvetették a kérdést, hogy miért vette magára Jézus ezt a bűnbánati keresztséget, hiszen neki nem volt szüksége sem bánatra, sem megtérésre. A válasz nem lehet az, hogy magára vette bűneinket, hiszen mindenki csak saját bűneit bánhatja meg. Mások bűneiért legfőképpen vezekelhettünk. A szövegben a keresztelest mind a három evangélistánál az Atya megnyilatkozása követi, tehát Jézus tettének indítékát és értelmét ebben kell keresni. Alkalmat adott Jánosnak arra, hogy a teofániából meggyőződjk kilétéről és ezáltal tanúskodhassék mellette. Márk szerint „az emberek megvallották bűneiket és János megkeresztelte őket”. Nem kell valami különleges bűnvallomásra gondolni, hanem inkább arra, hogy kifejezést adtak bűnbánatuknak, s a vízben való alámerítést úgy fogadták, mint a lelki tisztulás jelképét. Máté a történetbe már beleviszi a keresztyének kérdését is, és úgy adja elő a jelenetet, hogy erre is meglegyen a válasz. A kérdés ez lehet: Az Isten Fia hogyan állhat a bűnösök közé és hogyan fogadhatja egy nálánál kisebb személyiség kezéből a tisztulás szertartását? Máté a könyvében másutt is elővételezi az Isten Fiának azt a felismerését, amit az apostoloknak csak a Mester feltámadása hozott meg (vö. 14,33; 16,16). Feltételezhetjük, hogy Jánosnak is csak a következő látomás adta meg a bizonyosságot Jézus kilétéről. De amikor közeledett hozzá, láthatta összeszedettségét, komolyságát és megérezhetett valamit személyes nagyságából. Ezért vélekedik úgy, hogy inkább neki lenne szüksége Jézus keresztségére. Jézus azzal válaszol, hogy neki és Jánosnak teljesíteniük kell minden „igazságot”. Ez az igazság lehet az a jövődőlés, hogy a Megváltó szolidaritást vállal a bűnösökkel, s kiengeszteli Istent helyettük, vagy pedig lehet annak a kinyilvánítása, hogy mindezt érdemszerző emberi tettekkel valósítja meg, nem pedig olyan feltűnő jelekkel, amilyeneket a zsidók vártak. Lukács még megjegyzi, hogy amikor Jézus kijött a vízből, imádkozott, s akkor hangzott el az Atya tanúsága, s a Szentlélek akkor ereszkedett le föléje galamb képében. Lukács egyébként sokszor említi Jézus imáját. Gondja volt rá, hogy a pogányokból lett keresztyének előtt bemutassa Jézust úgy is, mint az Atya előtti hódolat példaképét. Valószínűleg ez is Pál apostol hatása nála. Márk és Lukács az Atya szavait így közlik: Te vagy az én szeretett Fiam... Máté pedig így írja: Ez az én szeretett Fiam...

A lényeg mindenütt ugyanaz: annak az érzékeltetése, ami a negyedik evangéliumból különösen kitűnik, hogy Jézus mellett maga az Atya tesz tanúságot, és tanúsága alapján kell őt elismerni, mint Fiát. A „te vagy” kijelentés pedig tükrözi azt a bensőséges kapcsolatot, amely az Atyát és a Fiút összeköti. Ezt az utóbbi formát egyébként úgy is felfoghatjuk, mint a Zsolt 2,7 idézését. Későbbi adatok alapján tudjuk, hogy Jézusnak emberileg is különleges ismerete volt az Atyáról, emberi értelmével is felfogta az Atya örök szavait, tehát az ilyen megszólítás magától értetődött. A közvetlen hang igazít el bennünket a mennyi szöveg értékelésében is. Ha Jézus látta az Atyát, akkor a saját fiúságáról megvolt a biztos tudata, s így nem szorult külön kinyilatkoztatásra. A jelenet hagyományos egyházi értelmezése valóban az, hogy a teofánia elsősorban Jánosnak szólt, őt akarta felvilágosítani Jézus kilétéről, hogy azután bizonyosságot tegyen róla a nép előtt. János a nép előtt nem annyira az Atya hangjára, mint inkább a Lélek megjelenésére hivatkozik: „Láttam a Lelket, amint galamb képében leszállt rá, és rajta is maradt” (Jn 1,32). Meg kell jegyeznünk, hogy János látomásában is együtt kell látnunk a képet és a belső hitbeli meggyőződést, amelyet a kegyelem vált ki. A teofánia nem kényszeríti az embert, hanem csak tükrözi a természetfölötti valóságot, amit az ember vagy elfogad, vagy visszautasít. Az ilyen jelenetek a Szentírásban mindig a hit kiemelt aktusai, ahol az ember teljes szabadságával és engedelmisségével hozza meg a döntést. Egy-egy ilyen természetfölötti közlés a későbbi kételkedés lehetőségét sem zárja ki, mint ahogy Jánosnál is látjuk, amikor fogságából követeket küld Jézushoz, és újra bizonyosságot kér küldetéséről. A Szentlélek galamb képében való megjelenésének előzményeit, illetve a benne levő jelképet nem könnyű kifejezni. Talán azt az „új teremtetést” jelképezi, amit a megigazulás létrehoz bennünk, hiszen a teremtés történetében arról van szó, hogy „Isten lelke lebegett a vizek felett.” Az Atya szövege és a Szentlélek megjelenése az apostoli igehirdetésnek még egy döntő szempontot adott. Világossá tette, hogy a Jézus által rendelt keresztségnek valódi kegyelmi tartalma van, s hogy a háromszemélyű Isten működik benne. A Jordán folyónál az Atya a Szentlélek közbejöttével nyilvánította ki Fiát. A hívő ember a keresztségben újjászületik vízből és Szentlélekből, s ezáltal az Atya fogadott gyermeke lesz, akiben neki kedve telik. A keresztség élet fölött tehát ott lebeg az Atya megszólítása, amely kifejezi az örökbefogadást, a kiválasztottságot és küldetést. Kell, hogy a keresztség élet tudatos felelet legyen erre a megszólításra. A keresztséssel kapcsolatos látomás alkalmat adott Jánosnak arra, hogy tanúskodjék Jézus mellett, illetőleg, hogy bemutassa őt a népnek. A negyedik evangélium számol be erről a jelenetről (Jn 1,29-34). Jézus másnap újra megjelent a Jordán partján a nép között. Amikor János meglátta, rámutatott: „Nézzétek, az Isten báránya! Ő veszi el a világ bűneit! Róla mondtam, a nyomomba lép valaki, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” Ez a kijelentés már egészen újszövetségi. Az ószövetségi könyvekben sehol sem szerepel a Messiás úgy, mint az Isten báránya. Legföljebb Iz 53,7 hasonlítja leölésre szánt bárányhoz a szenvedő Megváltót. A negyedik evangélium azonban (Jn 18,28) Jézus halálát párhuzamba állítja a húsvéti bárány feláldozásával. A Jelenések könyvében Jézus már úgy szerepel, mint a feláldozott Bárány, aki meghalt és feltámadt. János tanúskodása mindenesetre olyan volt, amely Jézust, mint a bűntől való szabadítót jelölte meg, nem pedig mint politikai Messiást. Még feltűnőbb az az ellentét, hogy a keresztelés utáni teofániának szentháromsági tartalma van: együtt szerepel az Atya, a Fiú és a Szentlélek. János azonban csak arról beszél másnap, hogy „láta rászállni a Lelket.” Tehát még a szentháromsági vonatkozást nem fogta fel. Csak annyit lát, hogy Jézust az Isten Lelke tölti el, mint az ószövetségi prófétákat. Az egyházat azonban már jobban érdekelte a Szentháromság megnyilatkozása, és az a szempont, hogyan vonja bele Isten a hívő embert a keresztség által a maga szentháromsági életébe. A keresztséssel kapcsolatos látomás alkalmat adott Jánosnak arra, hogy tanúskodjék Jézus mellett, illetőleg, hogy bemutassa őt a népnek. A negyedik evangélium számol be erről a jelenetről (Jn 1,29-34). Jézus másnap újra megjelent a Jordán partján a nép között. Amikor János meglátta, rámutatott: „Nézzétek, az Isten báránya! Ő veszi el a világ bűneit! Róla mondtam, a nyomomba lép valaki, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” Ez a kijelentés már egészen újszövetségi.

Gál Ferenc

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (9.)

Negyedik művelet

Készíts fontossági sorrendet!

Ismételd nekünk Igéidet!

Jézus így szólt a tanítványokhoz: „Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót, s ott majd találtok. – Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.” (Jn 21,6)

Jézus így szólt Péterhez és Andrásnak: „Gyertek, kövessetek, s én emberek halászává teszek benneteket! – Azon nyomban otthagyták hálójukat és csatlakoztak hozzá.” (Lk 7,14-15)

Jézus így szólt: „Ifjú, mondom neked, kelj föl! – A halott felült, és elkezdett beszélni.” (Lk 7,14-15)

Jézus így szólt a tíz leprásnak: „Menjetek és mutassátok meg magatokat a papoknak. – Útközben megtisztultak.” (Lk 17,14)

Jézus így szólt a jerikói vakhoz: „Láss! Hited megmentett. – Azon nyomban visszanyerte szeme világát...” (Lk 18,2-43)

Jézus így szólt a beteghez Betesda fürdőjénél: „Kelj föl, fogd az ágyadat és menj! – Az ember azon nyomban meggyógyult, fölvetve ágyát, és elindult.” (Jn 5,8-9)

Jézus „nyálával sarat csinált, s a sarat a vak szemére kente, majd meghagyta neki: Menj, mosakodj meg a Siloe tavában! – (...) Az elment, megmosdott, s amikor visszatért, már látott.” (Jn 9,6-7)

Jézus hangosan kiáltotta: „Lázár, jöjj ki! – S a halott kijött. Lába és keze be volt pólyázva, az arcát meg kendő fődte.” (Jn 11,43-44)

Jézus megérintette a leprást és így szólt: „Akarom, tisztulj meg! – Erre az nyomban megtisztult leprájától.” (Mt 8,3)

Jézus így szólt a századoshoz: „Menj, legyen úgy, ahogy hitted! – A szolga még abban az órában meggyógyult.” (Mt 8,13)

Jézus „parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt. Az emberek csodálkozva kérdezték: - Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?” (Mt 8,26-27)

Jézus így szólt az asszonyhoz, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett: „Bízzál leányom, a hited meggyógyított! – Attól az órától fogva egészséges lett az asszony.” (Mt 9,22)

Jézus megérintette a két vak szemét és így szólt: „Legyen hitetek szerint! – Nyomban megnyílt a szemük.” (Mt 9,29-30)

Jézus így szólt a béma kezű emberhez: „Nyúítsd ki a kezed! – Kinyújtotta, és az éppen olyan egészséges lett, mint a másik.” (Mt 12,13)

Jézus így szólt a bénához: „Kelj föl, fogd ágyadat, és menj haza! – Az fölkel és hazament.” (Mt 9,6-7)

Jézus így szólt a kánaáni asszonyhoz: „Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratom szerint. – Még abban az órában meggyógyult a leánya.” (Mt 15,28)

Jézus így szólt: „Menj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből! – A kanászok (...) Jézushoz érve látták, hogy akit azelőtt egy légió tartott megszállva, most ott ül felöltözve, eszének birtokában.” (Mk 5,8.14-15)

Jézus így szólt: „Talita kum! – ami annyit jelent: - Kislány, parancsolom, kelj föl! – A kislány fölkel, és elkezdett járkálni. Tizenkét éves lehetett.” (Mk 5,41-42)

Jézus így szólt a dadogó sükethez: „Effata! – azaz – Nyílj meg! – Azon nyomban meg is oldódott a nyelve, és érthetően beszélt.” (Mk 7,34-35)

Ötödik művelet

A Szentírás szerint válassz!

Mint ahogyan a számítógép kikapcsolása előtt elmented vagy kinyomtatod ami fontos, hogy később bármikor elő tudd venni, úgy a Szentírás szavait is el kell mentened a szívedbe, és folyamatosan gondolkoznod kell rajtuk. Ha Isten szavát elmented, ő meg fog menteni, és te magad válsz az Isten üzenetévé. A Biblia igazat beszél Istenről, emberről, a kettejük kapcsolatáról. A Bibliát nem csak olvasni kell és megismerni, a Biblia egész létedet szeretné alakítani. Szent Bernát mondja: „Ha megőrzöd Isten Igéjét, semmi kétség, ő is meg fog őrizni téged”.

A sziklára épült ház

„Aki hallgatja szavamat, s tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja. Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak. Az összedőlt és romhalmazzá vált.” (Mt 7,24-27)

A két házról szóló példabeszédben a szilárdan álló és az összedőlt ház között a különbség mindössze két szóban rejlik: meghallgatni és tettekre váltani, meghallgatni és nem váltani tettekre. Aki a saját szavaira, vagyis az önzőségének homokjára épít és nem Jézus szavaira, éppen az fogja eltemetni, amit azért épített, hogy éljen benne.

A 10 legfontosabb dolog, ha az ígérel akarsz élni

1. Nem tetszik Istennek, aki nem hallgatja az ő Igéjét. Elsősorban a Szentírás legyen cselekedeteid alapja!
2. A diszkóban és a meccseken nem ízelheted az Igét. Aligha fogod meghallani Isten szavát a hangzavarban.
3. Magadban is teremts nyugalmat! Maradj csöndben! Az élet nem a te monológod.
4. Ha egyetlen jó gondolattal káprázatos eredményeket érhetsz el, mit érhetsz el Isten ezernyi jó gondolatával, ha nem csodákat?
5. Ne egyetlen szóra összpontosíts! Keress inkább egész gondolatokat! Istennek rengeteg mondanivalója van.
6. Nem élheted meg az Igét, ha a valóságból menekülsz. Az Ige jelen van a különböző élethelyzetekben, és magasabb rendű igazságokkal kerekedik fölül azokon. Az Ige beszél a hegyekhez, nem kikerüli őket.
7. Nem elég meghallgatni az Igét, hogy beteljesüljön. A meghallgatással együtt kell járnia a cselekedeteid és a gondolkodásmódod megváltozásának. Az Ige annál jobban érvényesül, minél többet gyakorlod.
8. Ne keverd össze az Ige alkalmazását a túlbuzgósággal! A cselekedeteid mindig az Igéből sarjadjanak! Ő majd a kellő időben bedob a mélyvízbe.
9. Ha vannak is néhányan, akik rosszul értelmezik a Szentírást, vagy olyanok, akik helyesen idézik, de pont az ellenkezőjét cselekszik, attól még az egyetlen, égből jött Ige marad.
10. Ne engedd el a füled mellett azt, amit Isten prédikációkon, imádságokon, próféciaikon keresztül üzent neked. Isten fokozatosan akarja az életedet bevilágítani és nem akar hirtelen fénnel elvakítani.

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Januári kép

Téli némaság, andezit-magány. Ezüsthág zúzmara ruhája mint mesebeli hercegeké. És mennyi fa. Ősidők fantáziája sűrűsödhet itt – mesékké a télben, míg tűz világa világosít a valóra. Kis falvak a hegyen, emlékek az ezüst délutánban, holdfénynél az éjszakában...

Régen volt, a kép úgy maradt meg, hogy tévé képernyőn jelent meg a múltbeli erdő, amely azóta sem változott, csupán kicsi részletében; kivágott fák, kidőlt törzsek, gyökerek gumós kapaszkodása, mint az életé, ha már könyörtelenül az évek határozzák meg ami elmúlt, a történeteket, téli utazásokat, melyek friss örömmel hozták december, január ígértét, gyermekek szánkós kedvét, játék, jókedv kacagását, este meg a nyitott kályha tűzfényét...

Olvasom Csoóri Sándor Mátrai erdő-sorait: „Megfejtethetlen történeted / vagyok én is már hetek óta (...) / töredékes a kezem, a riadozásom, a hangom, / valakinek majd újra kell / álmodnia az életemet.” Afféle erdei leltár, nekem az ezüsterdőben, amely nem lehet más így sem, csak „Dante erdeje”.

A patak csörgése-irambodása még a jég előtt az előhang, s „lengé szárnyán” a fiatal esztendőknél nem az elmúlás zenéjét hozták. Az utójáték is ez, a színfehérség, és a megfejtethetlen történet legendákat ígért, ám mesévé változott a legenda, s a kandalló-parázs szelíd-meleg imádság-szólítás, hogy „eltévedt arcaimat” tisztán megpillantsam az egyre közelebbi tükörben. Ott lóg a falon; tárgy, de lényegével a felszólítás: tekints belém – egyetlenegyszer őszintén, feleítsd el álmok kötélfonalát, amely összefogja tutajodat egy zúgó folyón. Itt csak a patak csörgeti mindenkor ezüstláncait, vékony, de tiszta kötelékét, melyeket évezredek óta sem ismertek másként, és a források – vándorúton a lefutó vizek legbensőbb rétegekből lelkedre csorognak. „Kopog a múlt a hátam mögött”. Elöttem a tiszta vízfutam még ígért, ezüsterdők lassuló útjain, s a kályhatűzfény egy nagy család melege marad mindig, bárhogyan forognak az évszak-csillagok.

† Tóth Sándor

hírek információk

Január 6-án, Vízkereszt napján került átadásra a Petri Gábor Klinikai tömb második emeletén található kórházlelkészeti szoba. A helyiségben egyéni lelki beszélgetéseket, ökumenikus imaperceket tartanak. A klinikán tartózkodó betegek és hozzátartozók itt is elérhetik munkanapokon 8 és 16 óra között a Szent Dömötör Kórházlelkész Szolgálat munkatársait és a Református Kórházlelkész Szolgálat lelkigondozóját.

Január 12-én, hétfőn 16 órától Városi Rózsafüzéres Találkozó lesz a Szent József jezsuita templomban, kapcsolódva az egésznapos szentségimádáshoz. A tervezett program: 16 órától éneklés, az Oltárszentség előtti ima, 17 órától Rózsafüzér az Oltárszentségről, elmélkedésekkel a tizedek előtt, 18 órától szentmise Elek László jezsuita templomigazgatóval.

A Gál Ferenc Egyetem szegedi Teológiai Kara január 13-án 14 órakor nyílt napon várja a hitéleti és az Egyetem világi, szegedi kihelyezett képzései iránt érdeklődőket. A Szeged, Dóm tér 6. szám alatti épületben az érettségizetteket, vagy érettségire készülöket tájékoztatják a teológia, a katekétá-lelkipásztori munkatárs és a hittanár szakokról, a felvételi követelményeiről. A diplomások számára mesterszakokként választhatók a hittanár-nevelőtanár, a keresztény egyház- és művelődéstörténet, a pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés szakok, valamint különböző szakirányú továbbképzések. A nyílt napra regisztrálni a GFE honlapján lehet.

Január 13-án 20.00 órától Újév köszöntő örömkoncert/The Original Golden Voices of Gospel címmel koncert kezdődik a szegedi Dómban. A gospel műfajának legszebb, legismertebb és rejtett dalkincseit szívatja meg Dwight Robson baptista tiszteletes és válogatott szólístái, akik az afroamerikai zenei hagyományok mentén idézik meg az evangélium tanításait. Jegyek a jegy.hu weboldalon vásárolhatók.

A Belvárosi Plébánia szeretettel várja egyházközségének kisgyermekes családait vidám ovismisére, melynek következő alkalmá január 18-án, jövő vasárnap 16 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.).

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) az idei évben január 18-25. között szervezi meg az Ökumenikus Imahetet az egységért, melynek alap gondolata: „Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is” (Ef 4,4). Az imahét szegedi megnyitója január 19-én, hétfőn 18 órakor lesz a Székesegyházban a szegedi testvéregyházak lelkipásztorainak és közösségeinek képviselői részvételével, Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök és Kiss-Rigó László püspök vezetésével. Az Ökumenikus Imahét részletes szegedi programját a jövő heti számunkban közöljük.

Január 21-én, szerdán 18 órától a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja és az Emmanuel Közösség AVE Szolgálatá Madocsa Bea vezetésével imaestet szervez egyedülálló elváltak számára Szegeden, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Az est ingyenes, igény szerint gyermekfelügyelet biztosítanak a szervezők. Előzetes regisztráció a pasztoralis.hu oldalon lehetséges.

Face2Face ifjúsági imaestre várnak mindenkit szeretettel az Ifjúságpasztorációs Iroda szervezésében a Dómba január 21-én 19 órától. Az est előadója Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök lesz, a zenei szolgálatot a Lelkes Zeneteam végzi. Az imaalkalom során szentségimádásra, dicsőítésre, tanúságtételre és szentgyónásra is lehetőség lesz.

A „Nem lehet csoda nélkül élni” című Betlehem készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpontban 2026. február 1-ig láthatók az intézmény nyitvatartási idején, keddtől-vasárnapig 9.00 és 17.00 óra között. Az idei évben a betlehemek a jubileumi Klebelsberg kiállítás miatt a Látogatóközpont előterében kapnak helyet.

Leó pápa üzenete a béke 59. világnapjára (2.)

Béke mindnyájatokkal! Egy fegyvertelen és lefegyverző béke felé

Kedves Testvéreim! Akár megvan bennünk a hit ajándéka, akár úgy érezzük, hogy nincs, nyíljunk meg a béke előtt! Fogadjuk be és ismerjük fel, és ne gondoljuk, hogy távol van és lehetetlen elérni. Mielőtt cél lenne, a béke először is jelenlét és út.

Még ha bennünk és körülöttünk ellenállásba ütközik is, őrizzük meg, mint vihar által fenyegetett kis lángot, nem feledve azok nevét és történetét, akik tanúságot tettek róla. A béke olyan alapelv, amely vezeti és meghatározza döntéseinket. Még ott is, ahol csak romok maradtak, és ahol a kétségbeesés elkerülhetetlennek tűnik, ma is találunk olyanokat, akik nem feledkeztek meg a békéről. Ahogyan húsvét estéjén Jézus belépett abba helyiségbe, ahol a megrettent és csüggedt tanítványok tartózkodtak, úgy hatol át ma is a feltámadt Krisztus békéje ajtókon és akadályokon a róla tanúságot tevők hangján és arcán keresztül. Ez az az ajándék, amely lehetővé teszi, hogy ne feledkezzünk meg a jóról, hogy győztesként ismerjük fel, és hogy újra meg újra és együtt azt válasszuk.

Fegyvertelen béke

Nem sokkal elfogatása előtt, egy igen bizalmas helyzetben Jézus így szólt azokhoz, akik vele voltak: „Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja” – és azonnal hozzátette: „Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen” (Jn 14,27). A nyugtalanság és a félelem bizonyára arra az erőszakra vonatkozott, amely hamarosan rázúdult. Mélyebb értelemben azonban az evangéliumok nem rejtik el, hogy a tanítványokat Jézus erőszakmentes válasza botránkoztatta meg: olyan útra utalt, amelyet Pétertől kezdve mindannyian vitattak, de amelyen a Mester mindvégig az ő követésére hívta őket. Jézus útja ma is nyugtalanságot és félelmet kelt. És ő határozottan megismétli azoknak, akik meg akarják védeni: „Tedd hüvelyedbe kardodat” (Jn 18,11; vö. Mt 26,52). A feltámadt Jézus békéje fegyvertelen béke, mert küzdelme is fegyvertelen volt, meghatározott történelmi, politikai és társadalmi körülmények között. Erről az újdonságról a keresztényeknek együtt, prófétai módon kell tanúságot tenniük, emlékezve azokra a tragédiákra, amelyeknek túl sokszor váltak bűnrészeséivé. Az utolsó ítéletről szóló nagy példabeszéd arra hívja a keresztényeket, hogy ezt tudatosítva irgalmasságot gyakoroljanak (vö. Mt 25,31–46). Ebben testvérekre találunk azokban, akik más utakon járva ugyan, de képesek voltak meghallani mások fájdalmát, és belső szabadságra jutottak az erőszak hazugságával szemben.

Bár ma sem kevesen vannak, akiknek szíve kész a békére, az események egyre bizonytalanabb menete miatt mégis nagy tehetetlenségérzés keríti hatalmába őket. Már Szent Ágoston is rámutatott egy különös paradoxonra: „Nem nehéz birtokolni a békét. Legfeljebb dicsérni nehéz. Ha dicsérni akarjuk, olyan képességekre van szükségünk, amelyek talán nincsenek meg bennünk; keressük a megfelelő gondolatokat, mérlegeljük a szavakat. Ha viszont birtokolni akarjuk, ott van, karnyújtásnyira, és minden fáradság nélkül a miénk lehet.”

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.